

videre udstrækning end efter den gældende registerlovgivning.

Det skal i den forbindelse fremhæves, at reglerne i stk. 2-7 - i lighed med den gældende retstilstand - sætter snævre grænser for, i hvilke tilfælde *private virksomheder m.v.* må behandle oplysninger om enkeltpersoners politiske overbevisning, jf. *betænkningen*, side 236 f.

De nævnte undtagelsesbestemmelser i lovforslaget tilsigter endvidere ikke at give forvaltningsmyndigheder adgang til at føre edb-registre over enkeltpersoners politiske tilhørsforhold i videre omfang end i dag.

Endelig skal det fremhæves, at der med lovforslagets § 7 ikke lægges op til ændringer i den gældende retstilstand om, i hvilke tilfælde der må foretages samkøring i den offentlige forvaltning. Det forudsættes endvidere, at der stilles strenge krav til private dataansvarliges samkøring af oplysninger.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.2.4.2. (pkt. A) og 4.2.4.3.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastsætter et forbud mod, at visse typer af følsomme personoplysninger gøres til genstand for behandling. Undtagelse fra dette forbud gøres dog i bestemmelserne i stk. 2-7. Opregningen af typer af følsomme personoplysninger er udtømmende. Den særlige beskyttelse, som bestemmelsen hjemler, omfatter således kun oplysninger om enkeltpersoners racemæssige eller etniske baggrund, politiske, religiøse eller filosofiske overbevisning, fagforeningsmæssige tilhørsforhold og oplysninger om helbredsmæssige og seksuelle forhold. Omfattet af udtrykket *helbredsmæssige forhold* er oplysninger om en fysisk persons tidligere, nuværende og fremtidige fysiske eller psykiske tilstand samt oplysninger om medicinmisbrug og misbrug af narkotika, alkohol og lignende nydelsesmidler.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.2.4.2. (pkt. A) og *betænkningen*, side 448.

Til stk. 2

I bestemmelsen fastsættes en række tilfælde, hvor behandling af personoplysninger, som er omfattet af stk. 1, kan finde sted. Bestemmelsen bygger på direktivets artikel 8, stk. 2, som må antages at indeholde en udtømmende opregning af, hvornår behandling af oplysninger som nævnt i artiklens stk. 1 kan finde sted.

For behandling af oplysninger i medfør af bestemmelserne i nr. 2 og 4 gælder, at behandling kun kan ske, hvis den er nødvendig af hensyn til nærmere angivne interesser. Det vil bero på den konkrete situati-

on, hvorvidt en given behandling af oplysninger må antages at være nødvendig i bestemmelsens forstand. Med kravet om, at behandlingen skal være nødvendig, er der således overladt et vist skøn til den dataansvarlige. Dette skøn vil dog altid kunne efterprøves af vedkommende tilsynsmyndighed, jf. § 55, stk. 1, og §§ 58-60 samt § 68, stk. 1. En nærmere fastlæggelse af, hvornår behandling af de i stk. 1 nævnte oplysninger er nødvendig, må derfor ske gennem tilsynsmyndighedernes virksomhed. I den forbindelse forudsættes det, at der sker en vis koordinering tilsynsmyndighederne imellem vedrørende de i bestemmelsen indeholdte standarder, jf. § 66 og § 68, stk. 1.

Vurderingen af behandlingens nødvendighed afhænger - ligesom for så vidt angår behandling af almindelige personoplysninger, jf. § 6 - af, hvilken form for behandling der er tale om. Det indebærer, at behandlingsreglerne i stk. 2 - som også anført i de indledende bemærkninger til § 7 - i videst muligt omfang forudsættes administreret på den måde, at der ikke - uden samtykke - registreres og videregives personoplysninger i videre udstrækning end efter den gældende registerlovgivning.

Efter bestemmelsen i nr. 1, kan behandling af de i stk. 1 nævnte personoplysninger finde sted, hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke til behandlingen. Udtrykket *samtykke* skal forstås i overensstemmelse med den legale definition i lovforslagets § 3, nr. 8. Der skal således være tale om en frivillig, specifik og informeret viljestilkendegivelse. Et samtykke skal således meddeles på en sådan måde, at det klart og utvetydigt fremgår, at den registrerede har meddelt sit samtykke til behandlingen. Herudover skal samtykket være *udtrykkeligt*. Heraf følger, at den dataansvarlige ikke vil kunne opnå stiltiende eller indirekte tilslutning til behandling af de i stk. 1 nævnte oplysninger. Et egentligt krav om skriftlighed følger ikke af bestemmelsen. Der bør dog i videst muligt omfang søges indhentet et skriftligt samtykke fra den registrerede, idet der herved opnås klarhed omkring samtykkets rækkevidde. Det bemærkes endvidere, at det ved behandling af oplysninger på baggrund af et samtykke fra en registreret person er en betingelse, at også de grundlæggende principper i § 5 er opfyldt. Behandlingen af oplysninger vil således bl.a. skulle være i overensstemmelse med god databehandlings-skik, jf. § 5, stk. 1, ligesom behandlingen også skal være sagligt begrundet og relevant, jf. § 5, stk. 2 og 3.

Behandling kan også finde sted, hvis den er nødvendig for at beskytte den registreredes eller en anden persons vitale interesser i tilfælde, hvor den pågældende ikke fysisk eller juridisk er i stand til at give sit